

ARTS WORDEN:

ZIT HET

IN DE

FAMILIE?

Stel, je zit op de verjaardag van een vriendin en je raakt aan de praat met een verre tante. Ze vraagt wat je studeert. 'Geneeskunde', vertel je. 'Goh', reageert ze, zoals veel mensen reageren, 'zijn er soms meer artsen in jouw familie?'

Avin Ghedri en Lieke Koggel

Voor Stejara (19 jaar) is het antwoord: ja! Zij is derdejaars geneeskundestudent in Utrecht. Met beide ouders als specialist in een academisch ziekenhuis, moeder Romana (46) als internist-endocrinoloog en vader Mihai (46) als internist-infectioloog, zou je dit oorspronkelijk Roemeense gezin een echte doktersfamilie kunnen noemen. Alleen haar broertje Codrin (16) wilt iets anders gaan studeren: rechten.

Ook de familie van Mehri (22), vierdejaars in Utrecht, is met zussen Morsal (27), Mariam (30) en moeder Saadat (61), die allemaal dokter zijn, een heuse artsenfamilie te noemen. Hun broer Faisal (28) is net zoals hun vader Esmatullah (61) architect van beroep. In 1999 is dit gezin vanuit Afghanistan gevlucht en in Nederland terechtgekomen.

Grote voorbeeld

Na de bekende eerste vraag, volgt meestal gelijk de tweede: 'Geneeskunde, én het

V.l.n.r. Codrin, Stejara en Romana.

ISTOCK

'JE Kiest VOOR EEN ZWAAR BEROEP DAT VEEL VAN JE VRAAGT'

zit in de familie! Waarom ben jij het dan gaan doen?'

Hiermee heeft Stejara vaak moeite: 'Het is een vraag die soms in alle onschuld gesteld wordt, maar ook vaak met het niet zo subtiële vooroordeel dat ik de keuze gebaseerd heb op wat van mijn ouders moest. Een goed antwoord geven is altijd lastig, maar ik had laatst een openbaring. Hoe kun je nou niet geneeskunde willen studeren?! Mijn doel in het leven is gelukkig zijn en wat mij gelukkig maakt is het, misschien clichématige, "andere mensen helpen en gelukkig zien".' Bij Mariam zat het iets anders: 'Ik ben door mijn moeder geïnspireerd om geneeskunde te gaan studeren. Zij was mijn grote voorbeeld, ik zag haar passie voor het helpen van de medemens en zag haar als een sterke vrouw die het gezinsleven met haar drukke bestaan als arts goed wist te combineren. Dat wilde ik later ook kunnen.' In 2012 heeft zij de studie afgerond in Utrecht en momenteel doet zij een postdoc cardiologieonderzoek aan de University of California San Diego.

Interesse in menselijk lichaam

Ook bij Morsal heeft de moeder een voorbeeldfunctie gehad. 'We hebben van kinds af aan heel direct met het vak te maken gehad omdat mijn moeder vaak patiënten aan de deur kreeg. Ze had een kamertje in de gang ingericht om patiënten snel op te kunnen vangen en dat deed ze ongeacht het tijdstip van de dag. De waardering van haar patiënten vond ik mooi om te zien en dat heeft me wel beïnvloed.' Morsal is sinds 2014 afgestudeerd en momenteel als promovendus werkzaam in het UMC Utrecht en het Antoni van Leeuwenhoek, waar ze onderzoek doet naar de behandeling van naar de lever uitgezaaide darmkanker.

Bij Mehri is het iets anders gelopen. 'Ik heb van jongs af aan tot ongeveer mijn 18de altijd gedacht dat ik bouwkunde wilde studeren. Geneeskunde was het laatste wat ik wilde doen. Deels omdat ik niet goed was in biologie, maar ik denk ook dat ik niet hetzelfde wilde studeren als mijn moeder en zussen. Ik heb uiteindelijk voor geneeskunde gekozen

omdat ik had bedacht dat bouwkunde toch niets voor mij was en ik veel interesse had in het menselijk lichaam. Mijn moeder en zussen hebben hier geen invloed op gehad, behalve dat ik door mijn zussen al wel wist hoe de studie er ongeveer uit zag.'

Alleen maar geneeskunde

De drie zussen vonden het alle drie stiekem best leuk dat ze dezelfde studie deelden. Mariam was de eerste van de drie die geneeskunde ging studeren. 'Kort na mij startte mijn zusje en ik kon haar in bepaalde vakken dingen uitleggen. Dat vond ik leuk en het was voor mijzelf ook een manier om de leerstof te herhalen. Verder vond ik het feit dat zij dezelfde studie volgde vooral prettig omdat ik studiegerelateerde zaken goed met haar kon bespreken en bijvoorbeeld tijdens mijn coschappen mijn frustraties, positieve en negatieve ervaringen en angsten met haar kon delen.'

Zoveel artsen in de familie brengt veel gesprekken over geneeskunde teweeg in huis. Faisal is daarom blij dat hij architect is geworden. 'Anders zou het alleen maar over geneeskunde gaan in huis.'

Mehri kan dit bevestigen: 'Er werd aan de keukentafel vaak over geneeskundegerelateerde zaken gepraat. Daar ergerde ik me aan, totdat ik zelf geneeskunde ging studeren.' De vader van Mehri vindt dit niet zo erg: 'Het maakt me gelukkig dat ik weet dat mijn vrouw en dochters zich bezighouden met het beter maken van andere mensen.'

Hart en ziel

Moeder Saadat kon helaas zelf niet aan het werk als arts in Nederland. Ondanks dat is iets anders haar wel gelukt: een inspiratiebron zijn voor haar drie dochters. Zij werkte in Afghanistan als internist en had haar eigen praktijk, waar haar kinderen vaak langskwamen.

Moeder Romana vindt het hartstikke leuk dat haar dochter arts in spe is. 'Ik ben zelf erg dol op mijn werk en ik weet hoe gelukkig dit beroep je kan maken, ondanks de drukte. De beslissing om arts te worden is geen gemakkelijke. Je kiest voor een zwaar beroep dat veel van je vraagt: lange en onregelmatige werktijden, in staat zijn om dingen te laten, lang en hard studeren, enorme verantwoordelijkheid, relativeringsvermogen en een groot hart. Dit doe je niet zomaar. Je moet het met hart en ziel willen doen en alleen als je enorm gemotiveerd ben.'

'IK ZAG DE PASSIE VAN MIJN MOEDER VOOR DE MEDEMENS'